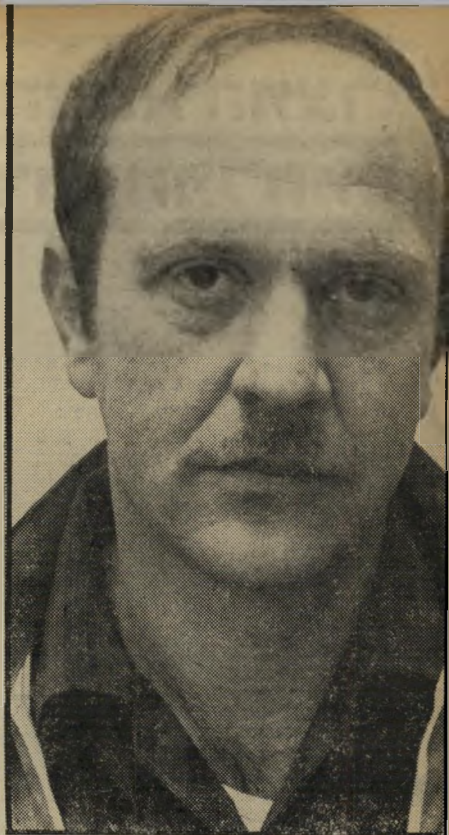

על מה באמת נטוש המאבק בטלוויזיה

טלוויזיה עם ביצים

אולי העובדה שאלמוג, שנבחר לתפקידו בהשראתם ולחצם של מדיחי גיבתון וכי ראשם חגי פינסקר, זוכה לגורל דומה. מה יש לעובדי מחלקת החדשות בטל-וויזיה נגד אלמוג? את התשובה לכך מספקים העובדים ללא מעצור.

הקש ששבר את המישור

דן שילון, המנהל המתפטר של מחלקת החדשות, העיד באסיפת עובדים שנתקיימה ביום ג' שעבר בבית אגרון בירושלים, כי אלמוג פיקה אישית פיקוח צמוד ביותר על הנעשה במחלקה. מדי בוקר בוקרו קיבל אלמוג לוח אירועים מלא, לגבי הדברים העומדים להיות משודרים באותו ערב וביומן השבוע. היתה לו אפשרות, והוא אמנם ניצל אותה, כדי לבדוק מה קורה בכתבה זו או אחרת. הוא היה שואל: מה יש בכתבה? איך נעשתה? וכי.

שילון, שזכה בפרס השידור הטוב ביותר ממלחמת ששת הימים, על כתבה, שהועי ברח מוחלים בעז שהוסגו ברמת-הגולן, ורוב נוסטיו נפגעו, מעולם לא ברח משה המערכה. למרות שהוא לא ראה בזמנו את שידור הראיון המטושש של דן רביב עם מאיר לנסקי שעורר ביקורת רבה, נתן שילון גיבוי מלא לפיקודו, שזכה משום כך לקיתוני ביקורת. אבל אלמוג תמיד ברח מאחריותו. מצייני שילון, עד נוסף להאשמה זו הוא יורם רונן,

המתפטרים

שמעון טסלה, סגנו של שילון, שהתפטר מייד אחריו, בן ה-33, הוא יליד חיפה, עובד הצנורה הצבאית לשעבר, שהתחיל את הקריירה הרדיופונית שלו בחדר החדשות של הרדיו. כאשר חזר לארץ אחרי שירות בשעה העברית של הבי.בי.סי. באנגליה, הצטרף לטלוויזיה.

דן שילון, כמנהל מחלקת החדשות של הטלוויזיה, התפטר כאשר נודע על כוונות רשות השידור למנות עוזר מיוחד לחדשות למנכ"ל הרשות. שילון, שביחס התפטרותו חגג את יום הולדתו ה-31, הוא בוגר ה-אוניברסיטה במדעי-המדע והסוציולוגיה, היה הנידן טייס ודובר עיריית חיפה.

המתחיל

יאיר אלוני, עורך חדשות החוץ של הטלוויזיה, שבגללו פרץ המשבר הנוכחי. אלוני בן ה-31, הוא יליד ראשון-לציון, מורה מוסמך ובעל השכלה אקדמאית בספרות והיסטוריה. הוא הגיע לטלוויזיה דרך גלי צה"ל והשעה העברית של חי.בי.בי.סי. הלונדוני. מאמר שפירסם בי הארץ, בעקבות הכתבה המצולמת על נשות שכם, בו האשים את הוועד המנהל של רשות השידור בחוסר מוסר וחינוך, היה הגורם המניע לסערה.

ריהינודן יגאל ארון רתח מי בעם. זה עתה הסתיימה הקרנת יומן השנה בטלוויזיה. מאות אלפי צופים ישראליים ראו בו את ראש-הממשלה גולדה מאיר ואת שרי-הבטחון משה דיין. שהיו דמויות מרכזיות ביומן. אותה את ארון, לא הציגה הטלוויזיה כלל. זה לפחות מה שהשתמע מהדברים החריפים, שהוטחו בי עקבות הקרנת היומן כלפי שמואל אלמוג, מנכ"ל רשות-השידור. אלמוג לא ניסה כלל להגן על אנשיו לתת להם גיבוי, או להצדיק את פעולתם. הוא הטיל את סל האחריות לקיסוחו של ארון, שהוא השר האחראי על הטלוויזיה בפני הממשלה, על עורך היומן אלי ניסן. אלמוג לא ראה כלל את היומן כפי ששודר בטלוויזיה. הוא ראה את היומן בהקרנה סגורה מיוחדת רק אחרי שספג את הנויפה. אבל הוא יכול היה, אילו רצה, לראות את היומן מראש. כי היומן הוכן במחלקת החדשות של הטלוויזיה במשך חודש וחצי של עבודה.

סיפור זה, אותו סיפרו השבוע אנשי מחלקת החדשות של הטלוויזיה, הוא המי אפיין לדעתם, ומסביר יותר מכל, את אוי המאבק שהם ניהלו השבוע נגד רשות-השידור.

במהלך המאבק הופרחו סיסמאות שונות. שני המחנות המתמודדים - עובדי החדשות ואגודת עתונאי ירושלים מצד אחד, ואנשי מליאת רשות-השידור והוועד המנהל מצד שני - השתמשו בסיסמא של מאבק על חופש העיתונות. אבל התוכן האמיתי של סיסמא זו התבטא במילים פחות מליציות: היה זה מאבק על עצמאותה של מחלקת החדשות, שהיא ללא ספק הענף החשוב ביותר כיום במדיום החדשות של התיקשורת בישראל.

אויבה של העצמאות המבוקשת התגלם בעיני עובדי מחלקת החדשות של הטלוויזיה בדמותו של אדם אחד: שמואל אלמוג, מנכ"ל רשות-השידור. לשם שבוטנו הורם נס המרד בקול-ישראל נגד שליטתו של חנוך גיבתון, והדחתו הפכה ליעוד לדור שלם של שדרנים, כך גם היום: המטרה העיקרית של המאבק המתחולל בטלוויזיה והלובש בכל פעם צורה אחרת, היא הדחתו של שמואל אלמוג. מצהיקה

הוועד המתמרד של עובדי החדשות

שלמה ארד, חבר ועד עובדי החדשות הוא יליד ירושלים, בוגר האוניברסיטה בתולדות האמנות ומדעי החברה. הוא בן 29, יליד ירושלים, שצורף למערכת היום הזה ברדיו על ידי חגי פינסקר, אחרי שעבר בהצלחה קורס שדרנים. ארד, שהיה תמיד מזוהה כאיש של חגי פינסקר, עשה תפנית ברגע שהתייצב לצד חבריו בראש המאבק של עובדי החדשות.

חיים גיל, הוא האיש שסירב לשדר בתוכנית מבט את הראיון עם יו"ר רשות השידור חיים יחיל, בלא ראיון מאזן עם נציג אגודת העיתונאים, זכה על כך בנויפה מהמנכ"ל. גיל, 38, יליד חיפה, בוגר האוניברסיטה בספרות ולשון, איש נח"ל בעבר וחבר קיבוץ מחניים בגליל העליון, מילא בזמנו את תפקיד דובר מחלקת ההתיישבות של הסוכנות היהודית.

מיכה לימור, קצין חיל-הים בעבר, מפקד טרפדת, שפקד בעבר על היאכטה הפרטית של נשיא גאנה המודרן, אנקרומה, בעת ששירת בגאנה כשליח משרד-הביטחון. לימור, יליד ירושלים, היה כתב מעריב במערב אמריקה. הוא בוגר האוניברסיטה במדעי המדינה וסוציולוגיה. הוא חזר לעבוד בטלוויזיה אחרי ששהה למעלה משנה בגרמניה בעניינים משפחתיים.